

Ah Kalbim

– ACZ · 22 Ekim 2015

âh yağan yağmura
çocukça sevinen
ıslanmış bir serçeyi görünce titreyen kalbim

içimin en h/isli y/anından
benden ona darma duman
sanki geçilmez bir sıratsın

âh aşka vurgun kalbim
müebbet yalnızlığım
dert ne senin
ne de benim

belli bile değilken önün ardın
gölgede gölge bile değilken
kendinden ırâk
âh kalbim biraz ses ver uzakta olsan
yoksa bana mı yâs tutuyorsun

hâlâ kimde esirsin
söyle gittin mi benden
kendimi arıyorum
senin ç/öllerinde hiç durmadan
ürkütülmüş yalnızlığımı kurşuna dizerek
şimdi nerede

hangi başka yürekte b/atıyorsun?

şimdi /öylesine/içimin delisine